

Datum van inontvangstneming : 06/12/2016

Zaak C-556/16

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

3 november 2016

Verwijzende rechter:

Finanzgericht Hamburg (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

11 mei 2016

Verzoekende partij:

■ GmbH

Verwerende partij:

Hauptzollamt Hannover

Finanzgericht Hamburg

BESLISSING

in het geding tussen

■ GmbH

[OMISSIS] ■

verzoekster,

en

Hauptzollamt Hannover,

[OMISSIS] 30179 Hannover,

[OMISSIS]

verweerder,

inzake een bindende tariefinlichting

heeft de Gemeinsame Senat des Finanzgerichts Hamburg für die Länder Freie und Hansestadt Hamburg, Niedersachsen und Schleswig-Holstein, (Gemeenschappelijke Kamer van het Finanzgericht [belastingrechter in eerste aanleg] Hamburg voor de deelstaten Freie und Hansestadt Hamburg, Niedersachsen en Schleswig-Holstein), 4de Senat, op 11 mei 2016 [OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS] **[Or. 2]** het volgende beslist:

- I. De behandeling van de zaak wordt geschorst totdat het Hof van Justitie van de Europese Unie een prejudiciële beslissing heeft gegeven.
- II. Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt ten aanzien van de volgende vragen verzocht om, bij wijze van prejudiciële beslissing, een uitspraak te doen over de uitlegging van een handeling van een instelling van de Unie:
 1. a) Dienen de toelichtingen van de Europese Commissie op de gecombineerde nomenclatuur van de Europese Unie betreffende onderverdeling 6212 2000 (PB 2015, C 76, blz. 1, 255) aldus te worden uitgelegd dat bij gainebroeken (panty's) de elasticiteit „in de breedte (dwarsrichting)” reeds „beperkt” is wanneer de rekbaarheid in de breedte geringer is dan de rekbaarheid in de hoogte?
 - b) Ingeval vraag 1 a) bevestigend wordt beantwoord:

Aan de hand van welke objectieve criteria dient de vergelijking tussen de rekbaarheid in de breedte en de rekbaarheid in de hoogte te worden verricht?
 2. Ingeval vraag 1 a) ontkennend wordt beantwoord:
 - a) Dienen de toelichtingen van de Europese Commissie op de gecombineerde nomenclatuur van de Europese Unie betreffende onderverdeling 6212 2000 (PB 2015, C 76, blz. 1, 255) aldus te worden uitgelegd dat bij gainebroeken (panty's) de elasticiteit „in de breedte (dwarsrichting)” pas dan „beperkt” is wanneer de rekbaarheid in de breedte duidelijk geringer is dan de rekbaarheid in de hoogte?
 - b) Ingeval vraag 2 a) bevestigend wordt beantwoord:

■

Aan de hand van welke objectieve criteria dient deze vergelijking tussen de rekbaarheid in de breedte en de rekbaarheid in de hoogte te worden verricht en welke beoordelingsmaatstaf dient daarbij te worden toegepast?

3. Ingeval vraag 2 a) ontkennend wordt beantwoord:
- a) Dienen de toelichtingen van de Europese Commissie op de gecombineerde nomenclatuur van de Europese Unie betreffende onderverdeling 6212 2000 (PB 2015, C 76, blz. 1, 255) aldus te worden uitgelegd dat de beperking van de rekbaarheid in de breedte bij gainebroeken (panty's) niet wordt gedefinieerd door de verhouding tussen de rekbaarheid in de breedte en de rekbaarheid in de hoogte, maar dat hiermee een absolute beperktheid van de rekbaarheid in de breedte wordt bedoeld?
 - b) Ingeval vraag 3 a) bevestigend wordt beantwoord:

Aan de hand van welke objectieve criteria moet worden onderzocht of de rekbaarheid van een gainebroek (panty) in de breedte beperkt is in de zin van vraag 3 a)? **[Or. 3]**

[OMISSIS] [Or. 4]

Motivering

I.

Verzoekster verzoekt om een bindende tariefinlichting (hierna: „BTI”).

Verzoekster verzocht op 25 oktober 2013 om een BTI betreffende een damesvormslip van het merk jolinesse, met artikelnummers IAN 94744, IAN 94753 en IAN 96932. De verschillende artikelnummers houden louter verband met het feit dat de producten uit verschillende landen afkomstig zijn. Het product werd door verzoekster onder andere als volgt omschreven: „Bij onze producten gaat het om rondgebreide, vormgevende (seamless) corsetterieproducten, seamless damesondergoed (shapewear) van breiwerk, dat primair een vormgevende steunfunctie heeft. Een damesvormslip (foundation) van de categorie seamless shapewear, [...] die buik en taille modelleert en in vorm houdt. Samenstelling: zwart met dwarsstreep: 64 % polyamide, 20 % polypropyleen, 16 % elastaan; zwart: 85 % polyamide, 15 % elastaan; huidkleurig: 85 % polyamide, 15 % elastaan.” Verzoekster stelde voor, de betrokken producten in te delen onder GN-post 6212 9000 000 (Bustehouders, gaines (step-ins), korsetten, bretels, jarretelles, kousenbanden en dergelijke artikelen, alsmede delen daarvan, ook indien van brei- of haakwerk, anders dan bustehouders, gaines (step-ins) en gainebroeken (panty's) en corseletten).

Bij BTI DE 23360/13 1 van 10 december 2013 deelde verweerder de producten in onder GN-post 6108 2200 000 (Slips van synthetische of kunstmatige vezels). [OMISSIS]

Verzoekster tekende tegen die BTI bezwaar aan. Na advies te hebben ingewonnen bij het Bildungs- und Wissenschaftszentrum [OMISSIS] (advies van 15 januari 2014, waar nader op zal worden ingegaan), verklaarde verweerder voornoemd bezwaar bij beschikking van 5 november 2014, aan verzoekster betekend op 7 november 2014, ongegrond **[Or. 5]**. Het litigieuze product dient volgens verweerder te worden beschouwd als heupslip, die op grond van zijn bi-elastische verwerking een vormgevende, ondersteunende functie zou moeten hebben. Alle goederen van post 6212 dienen te voldoen aan de criteria die worden genoemd in de toelichtingen op de gecombineerde nomenclatuur (hierna: „GN”) betreffende die post (punt 1) en die inhouden dat de betrokken goederen ertoe moeten dienen bepaalde lichaamsdelen te ondersteunen. Het criterium „om bepaalde lichaamsdelen te steunen” is ten aanzien van gainebroeken in de vorm van heup- of tailleslips in de toelichtingen op post 6212 (GN), punten 01.0 tot en met 09.0 nader uitgelegd, in die zin dat gainebroeken van onderverdeling 6212 2000 de daar genoemde drie kenmerken moeten vertonen. Terwijl is voldaan aan het eerste en het derde van die kenmerken, geldt dit niet voor het tweede, dat inhoudt dat gainebroeken in de hoogte rekbaar zijn, maar dat hun rekbaarheid in de breedte beperkt moet zijn. Verzoekster zelf voert aan dat een vormgevende gainebroek vandaag de dag niet meer alleen in de hoogte, maar ook in de breedte, dat wil zeggen in dwarsrichting, rekbaar moet zijn om knellen in de taille, moeilijkheden bij het aantrekken en alle verdere nadelen die jaren geleden typisch waren voor vormgevend ondergoed, te voorkomen. De aan de orde zijnde goederen beschikken zowel in de breedte als in de hoogte over een goede elasticiteit, zij zijn verticaal én horizontaal goed rekbaar. Een beperking van de rekbaarheid in de breedte is volgens verweerder bij gainebroeken van post 6212 echter dwingend noodzakelijk teneinde een effectieve, volledige ondersteuning van buik, heupen en billen te waarborgen. Vertoont een goed, zoals dat in casu, die eigenschap niet, dan kan het met het oog op de tariefindeling niet worden beschouwd als gainebroek. Het staat onbetwist vast dat de door verzoekster aangevoerde „Elongationsstützkraft” [geotrooieerd specifiek ondersteunend vermogen door verticale terugveerkracht) voor de door het onderzoeksinstituut Hohenstein Institut bevestigde pasvorm belangrijk is, aangezien deze ervoor zorgt dat het kledingstuk zich aanpast aan de vorm van het lichaam en ook na meerdere keren te zijn dragen zijn vorm behoudt. Uit de argumentatie van verzoekster volgt niet of, en in hoeverre de door het Hohenstein Institut verrichte tests, de LYCRA®BEAUTY-certificatie of laserscanmetingen bewijzen dat de met het oog op de tariefindeling vereiste beperking van de rekbaarheid in de breedte is gewaarborgd. Een dergelijke beperking, waardoor een **[Or. 6]** effectieve, volledige ondersteuning van buik, heupen en billen tot stand wordt gebracht, is echter voorwaarde voor de indeling als gainebroek onder post 6212. Die opvatting wordt geschraagd door het vonnis van het Finanzgericht Rheinland-Pfalz van 17 augustus 2004 [OMISSIS]. Die rechter was van oordeel dat ook „lichte” of „moderne” gainebroeken als goederen van post 6212 moeten worden beschouwd wanneer zij een

■

ondersteunende functie hebben die lijkt op die van klassieke gainebroeken. Dat betekent dat ook dergelijke „lichte” of „moderne” gainebroeken qua rekbaarheid in de breedte in gelijke wijze beperkt moeten zijn als klassieke gainebroeken. Aangezien bij de litigieuze goederen op grond van de hoge rekbaarheid geen dergelijke beperking kan worden vastgesteld, wordt geen met klassieke gainebroeken vergelijkbaar steunvermogen bereikt en komt een indeling onder post 6212 als „andere” foundation niet in aanmerking. Het litigieuze product moet derhalve als slip van haakwerk voor vrouwen worden ingedeeld onder post 6108, en daar in onderverdeling 6108 2200 (van synthetische of kunstmatige vezels).

Met haar op 5 december 2014 ingestelde beroep houdt verzoekster vast aan haar eis. Ter motivering stelt zij met name het volgende: het gaat bij de litigieuze producten om een rondgebreide, niet-gehaakte, damesslip. De met het oog op de tariefindeling voor foundation vereiste beperking van de rekbaarheid in de breedte is gewaarborgd. De slips geven bijzonder veel ondersteuning rond de taille. Op grond van de bi-elastische verwerking van de gainebroek beschikt deze zelfs over een terugveerkracht die voor de beperking van de rekbaarheid in de breedte doorslaggevend is, de zogenaamde „Elongationsstützkraft”. Die eigenschap wordt verkregen door de verwerking van speciale, voor seamless producten ontwikkelde elastaangarens (LYCRA®) en een bijzondere, geotrooieerde productietechniek. Ofschoon normaal gesproken de 10 % elastaangarens (LYCRA®) niet eens nodig zouden zijn om het steunvermogen tot stand te brengen, zijn die garens, ondanks de hiermee gepaard gaande hogere kosten, in het product verwerkt teneinde te voldoen aan de specificaties voor de tariefindeling. Jarenlange ontwikkelingen en veranderingen op het gebied van de huidige foundation hebben geleid tot een product als de litigieuze gainebroek, die zich met de handen, naargelang de ingezette kracht, in vergelijking tot een „klassieke” gainebroek iets gemakkelijker [Or. 7] in de breedte laat rekken. Dit betekent echter niet dat het product derhalve geen ondersteunende functie c.q. minder steunvermogen zou hebben. Het steunvermogen rond buik, heupen en taille kan worden aangetoond door metingen met zogenaamde laserscans, waaruit blijkt dat de draagster een slanker silhouet krijgt. Het is dus duidelijk dat de gainebroek bij de gegeven rekbaarheid in de breedte een toereikend steunvermogen heeft om het gewenste effect te bereiken. Wetenschappelijke of andere meetprocedures aan de hand waarvan de beperking van de rekbaarheid zou kunnen worden bewezen, worden door verzoekster niet toegepast. Verzoekster gaat veeleer uit van persoonlijke bevindingen, namelijk het uitrekken van de stof met de hand, zonder aantoonbare, herhaalbare en meetbare kengetallen. Ook het gerenommeerde Hohenstein Instituut heeft de pasvorm en het steunvermogen van de gainebroek onderzocht en bevestigd dat het hierbij om shapewear gaat. De kwaliteit van het elastaan wordt bovendien gegarandeerd door de onderneming INVISTA die de LYCRA® garens inzet, en de bijbehorende LYCRA®BEAUTY-certificatie, die exclusief voor de nieuwste generatie shapewearproducten is ontwikkeld. De litigieuze gainebroek voldoet aan de criteria van LYCRA®BEAUTY. Hij is innovatief naadloos verwerkt en vormt buik en taille even goed als of beter dan traditionele shapewearproducten van de categorie „cut & sew”, waarin een rigide, onelastisch element is verwerkt. Het lijkt geen twijfel dat de litigieuze slip een effectief steunvermogen heeft. Al met al

heeft de gainebroek op grond van de samenstelling van het materiaal, de snit, het ontwerp en de verwerking de eigenschap om gericht delen van het lichaam te ondersteunen, waardoor aan alle criteria voor indeling onder post 6212 is voldaan.

Verzoekster verzoekt,

verweerder onder nietigverklaring van de BTI DE 23360/13-1 van 10 december 2013 in de vorm van de beslissing op bezwaar van 5 november 2014, te verplichten haar overeenkomstig haar verzoek van 25 oktober 2013 een **[Or. 8]** BTI te verstrekken houdende indeling van het product in onderverdeling 6212 2000 000, subsidiair in onderverdeling 6212 9000 000.

Verweerder verzoekt,

het beroep af te wijzen.

Ter motivering verwijst verweerder naar zijn beschikking op bezwaar en voert bovendien het volgende aan: onderbroeken in de vorm van tailleslips die ertoe bestemd zijn bepaalde lichaamsdelen te ondersteunen, vallen als gainebroeken onder de tekst van onderverdeling 6212 2000. De voorwaarde dat bepaalde lichaamsdelen moeten worden ondersteund, wordt met betrekking tot dergelijke gainebroeken gepreciseerd in de toelichtingen op de GN betreffende post 6212 (GN), punten 01.0 tot en met 09.0. Aangezien de litigieuze damesvormslip in verticale en horizontale richting goed rekbaar is, is niet voldaan aan de voorwaarde onder b) van de toelichtingen op de GN betreffende post 6212 (GN) punten 01.0 tot en met 09.0, en kan het betrokken product met het oog op de tariefindeling niet als gainebroek worden gekwalificeerd. Ongetwijfeld is de door verzoekster genoemde „Elongationsstützkraft” bij de gegeven rekbaarheid van belang voor de door het Hohenstein Instituut bevestigde pasvorm, aangezien deze ervoor zorgt dat het kledingstuk zich aanpast aan de lichaamsvorm en ook na meerdere keren te zijn gedragen zijn vorm behoudt. Met betrekking tot de tariefindeling is de voornoemde „Elongationsstützkraft” echter niet doorslaggevend, aangezien met betrekking tot de rekbaarheid uitsluitend een rekbaarheid in de hoogte en een beperking van de rekbaarheid in de breedte vereist is. Uit de argumentatie van verzoekster betreffende de door het Hohenstein Instituut verrichte tests inzake een goede pasvorm, de LYCRA®BEAUTY-certificatie als waarborg voor de verwerking van kwalitatief hoogstaande elastaangarens of de laserscanmetingen die aantonen dat een slanker silhouet wordt verkregen, blijkt niet dat de in de zin van de tariefindeling vereiste beperking van de rekbaarheid in de breedte is gewaarborgd. Ook indien eventueel beschikbare analyse-, test- of meetresultaten zouden worden overgelegd, zou bij gebreke van in de tariefindeling vastgelegde parameters niet kunnen worden vastgesteld dat het steunvermogen toereikend is voor de indeling als gainebroek. In het douanetarief wordt niet gesproken van de toepassing van een **[Or. 9]** wetenschappelijke meetmethode. De uitkomst van een dergelijke meetmethode zou niet kunnen worden gebruikt, aangezien er met betrekking tot de tariefindeling geen waarde is vastgesteld betreffende de beperking van de

■

rekbaarheid in de breedte. Een dergelijke meetmethode zou dan ook niet doeltreffend zijn. Met betrekking tot de indeling speelt ten slotte geen rol of het gaat om brei- of haakwerk, aangezien het litigieuze product principieel moet worden ingedeeld in hoofdstuk 61, Kleding en kledingtoebehoren, van brei- of haakwerk. Aangezien volgens aantekening 2, onder a), op hoofdstuk 61, goederen van post 6212 niet tot dat hoofdstuk 61 behoren, vallen hieronder ook goederen van breiwerk dan wel haakwerk, omdat post 6212 betrekking heeft op „Bustehouders, gaines (step-ins) [...], ook indien van brei- of haakwerk”. Indeling in onderverdeling 6212 9000 „andere” (foundation) komt evenmin in aanmerking. In die onderverdeling wordt slechts foundation met een vormend of steunvermogen ingedeeld dat niet reeds door de onderverdelingen 6212 1000 tot en met 6212 3000 wordt bestreken. Onderbroeken in de vorm van een heupslip die bestemd zijn om bepaalde lichaamsdelen te ondersteunen, vallen, ongeacht het soort gebruikte stof, reeds als gainebroeken onder de bewoording van onderverdeling 6212 2000.

[OMISSIS]

II.

De Senat schorst de behandeling van de procedure [OMISSIS] en stelt het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”), gezien zijn twijfels omtrent de juridische beoordeling van de zaak met betrekking tot de uitlegging van een handeling van een instelling van de Unie, overeenkomstig artikel 267, lid 1, onder b), VWEU, de hierboven vermelde prejudiciële vragen. **[Or. 10]**

1. Toepasselijke bepalingen

Relevant voor de beslechting van het geding zijn volgens de verwijzende rechter de onderverdelingen 6108 2200 en 6212 2000 van de gecombineerde nomenclatuur (bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad van 23 juli 1987 met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief, PB L 256, blz. 1) in de – voor de in casu relevante onderverdelingen telkens gelijklopende – versies van de uitvoeringsverordeningen (EU) van de Commissie nr. 927/2012 van 9 oktober 2012 (PB L 304, blz. 1), nr. 1001/2013 van 4 oktober 2013 (PB L 290, blz. 1), nr. 1101/2014 van 16 oktober 2014 (PB L 312, blz. 1) en nr. 2015/1754 van 6 oktober 2015 (PB L 285, blz. 1) (hierna: „GN”), alsmede de toelichtingen op de gecombineerde nomenclatuur betreffende de vermelde onderverdelingen.

GN post 6108 luidt:

„Onderjurken, onderrokken, slips, nachthemden, pyjama's, negligés, badjassen, kamerjassen en dergelijke artikelen, van brei- of haakwerk, voor dames of voor meisjes”

GN onderverdeling 6108 2200 luidt:

„Slips en onderbroeken van synthetische of kunstmatige vezels”

GN post 6212 luidt:

„Bustehouders, gaines (step-ins), korsetten, bretels, jarretelles, kousenbanden en dergelijke artikelen, alsmede delen daarvan, ook indien van brei- of haakwerk”

GN onderverdeling 6212 2000 luidt:

„gaines (step-ins) en gainebroeken (panty’s)” **[Or. 11]**

GN onderverdeling 6212 9000 luidt:

„andere”

De toelichtingen op de gecombineerde nomenclatuur van de Europese Unie (PB EU 2015, C 76, blz. 1) (hierna: „toelichtingen op de GN”) betreffende onderverdeling 6212 2000 luiden (gemeenschappelijk douanetarief, punten 01.0 tot en met 09.0):

„Gaines (step-ins) en gainebroeken (panty’s)

Tot deze onderverdeling behoren in het bijzonder de gainebroeken (panty’s), ook indien van brei- of haakwerk, met de snit van een onderbroek met of zonder korte pijpen of van een onderbroek met of zonder korte pijpen met hoge taille.

Zij dienen de volgende kenmerken te vertonen:

- a) zij omsluiten nauw de taille en de heupen; de zijgedeelten zijn langer dan 8 cm (gemeten vanaf de beenopening tot aan de bovenrand);
- b) zij zijn in de hoogte rekbaar, maar in de breedte (dwarsrichting) is de elasticiteit beperkt. Een versteviging of een voering bij de buik, evenals kantwerk, linten, passementwerk en dergelijke zijn toegestaan, voorzover dit geen afbreuk doet aan de rekbaarheid in de hoogte;
- c) zij zijn vervaardigd van de volgende textielmaterialen:
 - mengsel van katoen en ten minste 15 % elastomeergaren, of
 - mengsel van synthetische of kunstmatige vezels en ten minste 10 % elastomeergaren, of

-
- mengsel van katoen (niet meer dan 50 %) met een hoog gehalte aan synthetische of kunstmatige vezels en ten minste 10 % elastomeergaren.”

De toelichtingen op het geharmoniseerde systeem (hierna: „toelichtingen op het GS”) betreffende post 6212 luiden onder meer (gemeenschappelijk douanetarief, punt 01.0):

„Tot deze post behoren goederen die ertoe bestemd zijn bepaalde lichaamsdelen te ondersteunen of verschillende kledingstukken bij het dragen in positie te houden, en toebehoren daarvan. Die producten kunnen zijn vervaardigd van textielmaterialen, ook elastische, met inbegrip van breien haakwerk [...]” **[Or. 12]**

2. Relevantie van de prejudiciële vragen

Verzoekster vordert dat verweerder wordt verplicht tot verstrekking van een BTI houdende indeling van het litigieuze product in onderverdeling 6212 2000 of, subsidiair, onderverdeling 6212 9000.

Mocht het bij het litigieuze product gaan om een gainebroek in de zin van onderverdeling 6212 2000 [gaines (step-ins) en gainebroeken (panty’s)], dan zou het moeten worden ingedeeld onder post 6212 als zijnde de post met de – in verhouding tot post 6108 – meest specifieke omschrijving [zie algemene bepaling 3, onder a), eerste volzin, voor de toepassing van de gecombineerde nomenclatuur], en daar dan in voornoemde onderverdeling 6212 2000. In dat geval zou verweerder de gevorderde BTI moeten verstrekken. Mocht het echter niet gaan om een gainebroek in de zin van die onderverdeling, dan moet het product worden ingedeeld onder post 6108 en daar dan in onderverdeling 6108 2200 (Slips en onderbroeken van synthetische of kunstmatige vezels), zodat het beroep met de daarin vervatte primaire eis moet worden verworpen. Dit geldt ook voor de subsidiaire eis houdende indeling van het product in onderverdeling 6212 9000 „andere” (dan de reeds in de onderverdelingen 6212 10, 6212 2000 en 6212 3000 vermelde goederen). Voor het geval dat het product niet moet worden aangemerkt als gainebroek in de zin van onderverdeling 6212 2000, zou ook in het licht van de onder post 6212 als opvangpost bestaande onderverdeling 6212 9000 voor de „andere” dan de in post 6212 vermelde en soortgelijke goederen, enkel een indeling in onderverdeling 6108 2200 (Slips en onderbroeken van synthetische of kunstmatige vezels) in aanmerking komen. Indien het zonder twijfel als onderbroek te beschouwen en derhalve principieel onder onderverdeling 6212 2000 vallende litigieuze product niet voldoet aan de in de toelichtingen op de GN genoemde criteria voor een als gainebroek **[Or. 13]** te kwalificeren onderbroek, dan kan het immers juist geen „ander”, op de goederen van post 6212 lijkend product zijn, aangezien de voor een gainebroek vastgelegde criteria anders niet van belang zouden zijn.

Wat moet worden begrepen onder een gainebroek in de zin van onderverdeling 6212 2000, wordt in de toelichtingen op de GN ter zake nader omschreven. Het litigieuze product vertoont zonder enige twijfel de eigenschappen die daar zijn omschreven onder a) [zij omsluiten nauw de taille en de heupen; de zijgedeelten zijn langer dan 8 cm (gemeten vanaf de beenopening tot aan de bovenrand)], en onder c) [zij zijn vervaardigd van de volgende textielmaterialen: (...) mengsel van synthetische of kunstmatige vezels en ten minste 10 % elastomeergaren]. Doorslaggevend is derhalve of het product daarnaast ook het onder b), eerste volzin, omschreven kenmerk vertoont, namelijk dat het rekbaar is in de hoogte, maar slechts beperkt rekbaar in de breedte. Dat betekent dat de prejudiciële vragen inzake de uitlegging van de toelichtingen op de GN betreffende onderverdeling 6212 2000, onder b), eerste volzin, relevant zijn voor het te beslechten geding.

3. Juridische overwegingen van de Senat met betrekking tot de prejudiciële vragen

Volgens vaste rechtspraak van het Hof en het Bundesfinanzhof [hoogste federale rechter in belastingzaken] (zie bijvoorbeeld arrest van het Hof van 20 juni 1996, VOBIS Microcomputer/Oberfinanzdirektion München (C-121/95, [OMISSIS] punt 13 [OMISSIS]), moet het beslissende criterium voor de tariefindeling van goederen in beginsel worden gezocht in hun objectieve kenmerken en eigenschappen, zoals deze in de tekst van de posten en onderverdelingen van het gemeenschappelijk douanetarief en in de aantekeningen op de afdelingen of hoofdstukken zijn omschreven (zie de algemene bepalingen 1 en 6 voor de toepassing van de GN). Voor zover in de posten en de aantekeningen niets anders is bepaald, geschiedt de indeling volgens de algemene bepalingen 2 tot en met 5 voor de toepassing van de GN [Or. 14]. Daarnaast bestaan er volgens het verdrag inzake het geharmoniseerde systeem (GS) toelichtingen op en adviezen inzake de indeling die, net als de door de Europese Commissie opgestelde toelichtingen op de GN, een belangrijk hulpmiddel zijn bij de uitlegging van de draagwijdte van de diverse posten, zonder evenwel rechtens bindend te zijn (zie arresten van het Hof van 9 december 1997, zaak C-143/96, [OMISSIS] punt 14, en 19 mei 1994, zaak C-11/93, [OMISSIS] punten 11 en 12). Het gebruiksdoel van een product mag slechts dan een rol spelen indien in de tekst van de bepalingen of in de toelichtingen uitdrukkelijk naar dat criterium wordt verwezen [OMISSIS].

Er valt niet zonder meer een duidelijk antwoord te geven op de vraag of de objectieve kenmerken en eigenschappen van het litigieuze product worden bestreken door de tekst van post 6212 betreffende met name artikelen in de categorie bustehouders, gaines enz., ook van brei- of haakwerk, alsmede door de tekst van onderverdeling 6212 2000, betreffende met name de in casu uitsluitend relevante gainebroeken.

De betekenis van het begrip gainebroek als een met bustehouders, gaines enz. vergelijkbaar artikel wordt in de GN niet nader gedefinieerd, en ook de aantekeningen bij afdeling XI respectievelijk hoofdstuk 62 bevatten geen

■

aanwijzingen ter zake. Dat betekent dat de betekenis van het begrip gainebroek aan de hand van de gebruikelijke uitleggingsbeginselen moet worden vastgesteld. De verkeersopvatting kan in dit verband geen rol spelen, aangezien in post 6212 en onderverdeling 6212 2000 niets erop duidt dat de Uniewetgever bij wijze van uitzondering de verkeersopvatting als doorslaggevend criterium heeft beschouwd. De relevante hulpmiddelen voor de uitlegging zijn derhalve de toelichtingen op het GS en op de GN [OMISSIS]. Volgens de toelichtingen op post 6212 (GS), punt 01.0, behoren tot die post goederen die ertoe bestemd zijn bepaalde lichaamsdelen te ondersteunen of verschillende kledingstukken bij het dragen in positie te houden [Or. 15], en toebehoren daarvan. De producten kunnen zijn vervaardigd van verschillende soorten (elastische) textielmaterialen, met inbegrip van brei- en haakwerk. Volgens de toelichtingen op onderverdeling 6212 2000 (GN), punt 02.0, behoren hiertoe vooral gainebroeken, ook van brei- of haakwerk, met de snit van een onderbroek met of zonder korte pijpen of van een onderbroek met of zonder korte pijpen met hoge taille, die de in de toelichtingen op die onderverdeling (GN), punten 04.0 tot en met 09.0, onder a), b) en c) vermelde kenmerken dienen te vertonen. De daar cumulatief geëiste kenmerken, die zijn vastgelegd in de vorm van specifieke criteria inzake de snit en de pasvorm [onder a)], de rekbaarheid [onder b)] en de samenstelling van het textielmateriaal met een minimaal elastomeeraandeel [onder c)], dienen te waarborgen dat een gainebroek in de zin van onderverdeling 6212 2000 overeenkomstig de toelichting op post 6212 (GS) ertoe dient, bepaalde lichaamsdelen te ondersteunen. Indien niet aan de genoemde voorwaarden is voldaan, moet ervan worden uitgegaan dat het vereiste steunvermogen niet is gewaarborgd en het product – los van een door de producent of importeur eventueel beoogd gebruiksdoel – niet bestemd is om bepaalde lichaamsdelen te ondersteunen. De in casu relevante productdefinitie in de toelichtingen op de GN, die de nadruk legt op het steunvermogen met betrekking tot bepaalde lichaamsdelen en voor gainebroeken nog wordt uitgewerkt, moet worden gelezen in combinatie met de toelichtingen op het GS betreffende onderverdeling 6212 en het daar omschreven steunvermogen. Deze definitie stemt overeen met de door post 6212 en onderverdeling 6212 2000 vastgelegde betekenis van het begrip kledingstuk of toebehoren daarvan in de zin van de in post 6212 bij wijze van voorbeeld genoemde goederen, die alle een dergelijk vormend of steunvermogen hebben. Dat betekent dat de toelichtingen niet buiten beschouwing mogen worden gelaten, maar als belangrijk hulpmiddel moeten worden beschouwd (zie ook arrest van het Hof van 14 april 2011, Pace (C-288/09 en C-289/09), [OMISSIS] punten 63 e.v. en aldaar aangehaalde rechtspraak).

Tegen deze achtergrond is met het oog op de beslechting van het hoofdgeding alleen de vraag relevant of het litigieuze product de onder b), van de toelichtingen op de GN betreffende onderverdeling 6212 2000 [Or. 16] vermelde eigenschap vertoont. Aangezien de toelichting op dit punt niet eenduidig is, is nadere uitleg vereist. Het gaat bij het product om een gebreide damesvormslip met de snit van een heupslip, die zowel in de hoogte als in de breedte rekbaar is, met dien verstande dat de slip bij handmatig uit elkaar rekken in de breedte minder goed rekbaar is dan in de hoogte. De beoordeling van de mate van de rekbaarheid in de

breedte kan echter naargelang de persoonlijke ervaring verschillen. De slip heeft geen specifieke, in dwarsrichting verwerkte onelastische elementen. In de toelichtingen op de GN betreffende onderverdeling 6212 2000 bepaalt de hier uitsluitend relevante eerste volzin onder b), dat gainebroeken in de hoogte rekbaar moeten zijn, maar dat de rekbaarheid in de breedte beperkt moet zijn. In de visie van de verwijzende Senat is de precieze betekenis van de zinsnede „in de breedte (dwarsrichting) is de elasticiteit beperkt” niet duidelijk.

Om te beginnen is de formulering „in de breedte (dwarsrichting) is de elasticiteit beperkt” vaag.

In de visie van de verwijzende Senat kan uit die tekst alleen maar duidelijk worden opgemaakt dat gainebroeken zowel in de hoogte rekbaar moeten zijn als dat zij een minimale rekbaarheid in de breedte moeten vertonen, met andere woorden: gainebroeken mogen niet (geheel) niet in de breedte rekbaar zijn. Een eigenschap – in casu de rekbaarheid in de breedte – kan namelijk slechts beperkt zijn wanneer deze überhaupt op het eerste gezicht gegeven is. Zo niet, had in de toelichtingen moeten zijn bepaald dat gainebroeken in de hoogte, maar niet in de breedte rekbaar zijn. Overigens moet een gainebroek ook principieel een minimale rekbaarheid in de breedte vertonen, aangezien anders kan worden uitgesloten dat het een draagbaar en dus aan- en uittrekbaar kledingstuk zou zijn. In elk geval zou een uitlegging in die zin dat een gainebroek alleen rekbaar in de hoogte, maar niet rekbaar in de breedte is, in tegenspraak zijn met de betekenis van het begrip gainebroek in de zin van [Or. 17] onderverdeling 6212, waarin duidelijk sprake is van een draagbaar kledingstuk.

De formulering „in de breedte (dwarsrichting) is de elasticiteit beperkt” kan, uitgaande van de door de verwijzende Senat gehanteerde veronderstelling dat het product in de breedte minimaal rekbaar moet zijn, verschillende betekenissen hebben:

Enerzijds is het denkbaar dat „beperkt” in eerste instantie moet worden gelezen in samenhang met het eerste zinsdeel, waarin sprake is van de rekbaarheid in de hoogte. In dat geval zou de beperking van de rekbaarheid in de breedte simpelweg – zonder verdere voorwaarden – gedefinieerd worden in verhouding tot de voor gainebroeken vereiste rekbaarheid in de hoogte. Ook hier zou het begrip verschillende ladingen kunnen dekken. Enerzijds zou bedoeld kunnen worden dat het volstaat dat de rekbaarheid in de breedte geringer is dan die in de hoogte, zonder dat nader behoeft te worden aangegeven in welke mate dat het geval moet zijn. Dat zou betekenen dat ook al een lichtelijk geringere rekbaarheid in de breedte in verhouding tot de rekbaarheid in de hoogte zou volstaan om aan de criteria van de relevante toelichting te voldoen. Anderzijds zou bedoeld kunnen worden dat de rekbaarheid in de breedte duidelijk geringer moet zijn dan de rekbaarheid in de hoogte. In dat geval zou slechts aan de criteria van de relevante toelichting zijn voldaan indien de rekbaarheid in de breedte in een bepaalde, namelijk duidelijke, mate geringer is dan de gegeven rekbaarheid in de hoogte. Indien de veronderstelling juist is dat de beperking van de rekbaarheid in de

■

breedte in beginsel gedefinieerd wordt door de verhouding tot de gegeven rekbaarheid in de hoogte van de gainebroek, dan is volgens de verwijzende Senat de voorkeur te geven aan de laatstgenoemde uitleggingsvariant, namelijk dat de rekbaarheid in de breedte duidelijk geringer moet zijn dan de rekbaarheid in de hoogte. Zo niet, zou in gevallen waarin een gainebroek in de hoogte slechts minimaal beter rekbaar is dan in de breedte, het kenmerk „in de breedte (dwarsrichting) is de elasticiteit beperkt” in wezen vrijwel overbodig zijn en niet ertoe bijdragen het in de toelichtingen op het GS betreffende post 6212 omschreven steunvermogen te concretiseren. Er mag echter niet buiten beschouwing blijven dat bij die **[Or. 18]** uitleggingsvariant ook nog zou moeten worden vastgesteld welke concrete beoordelingsmaatstaf moet worden toegepast om een duidelijk geringere rekbaarheid in de breedte te kunnen vaststellen. Wanneer wordt uitgegaan van het vereiste van een duidelijk geringere rekbaarheid in de breedte, moeten namelijk automatisch verdere beoordelingscriteria worden toegepast, zodat een vastlegging op een bepaalde kwantificeerbare mate van de geringere rekbaarheid in de breedte ten opzichte van de rekbaarheid in de hoogte noodzakelijk zou kunnen zijn.

Anderzijds is het denkbaar dat het kenmerk „beperkt” niet wordt gedefinieerd door de verhouding tussen rekbaarheid in de hoogte en rekbaarheid in de breedte, maar doelt op een absolute beperktheid van de rekbaarheid in de breedte in die zin dat de – principieel gegeven en op zich niet beperkte – rekbaarheid in de breedte van de gainebroek door bijkomende middelen wordt begrensd, waardoor op een bepaald punt van de elasticiteit en de belasting een einde komt aan de rekbaarheid in de breedte. Dat een dergelijke beperking van de rekbaarheid zou kunnen worden bedoeld, zou ook kunnen volgen uit de tweede volzin onder b), van de toelichting, waarin is bepaald dat een versteviging of een voering bij de buik, evenals kantwerk, linten, passementwerk en dergelijke zijn toegestaan, voorzover dit geen afbreuk doet aan de rekbaarheid in de hoogte. Hieruit blijkt dat de genoemde extra elementen ten minste tot een belemmering van de rekbaarheid zouden kunnen leiden, zodat het ook denkbaar is dat de rekbaarheid door die elementen niet alleen wordt belemmerd, maar zelfs wordt begrensd. In dat verband moet echter tevens in aanmerking worden genomen dat het volgens de toelichting op het GS betreffende post 6212 vereiste steunvermogen waarschijnlijk niet uitsluitend door een dergelijke absolute begrenzing van de rekbaarheid in de breedte kan worden bereikt, maar dat ook simpelweg een zekere beperking van de rekbaarheid in de breedte voor een even goed steunvermogen kan zorgen.

Bij alle beschreven uitleggingsvarianten van de formulering „in de breedte (dwarsrichting) is de elasticiteit beperkt” rijst bovendien de vraag welke objectieve criteria zouden moeten worden toegepast voor de vergelijking tussen de rekbaarheid in de breedte en **[Or. 19]** de rekbaarheid in de hoogte respectievelijk de beoordeling of een absolute beperktheid van de rekbaarheid in de breedte gegeven is. Bij de uitleggingsvariant die uitgaat van de verhouding tussen rekbaarheid in de breedte en rekbaarheid in de hoogte zou bijvoorbeeld gebruik kunnen worden gemaakt van een puur sensorische test waarbij het materiaal met

de hand wordt gerekt, of anders van technische meetprocedures die gegevens over de rekbaarheid van het gebruikte materiaal opleveren. Bij de uitleggingsvariant die uitgaat van een absolute beperktheid van de rekbaarheid in de breedte zou bijvoorbeeld eveneens kunnen worden gedacht aan een puur sensorische test waarbij het materiaal met de hand wordt gerekt, dan wel aan de aanmerkingneming van bijzondere kenmerken van het gebruikte materiaal of apart verwerkte elementen, bijvoorbeeld onelastische stofdelen, linten of dergelijke.

Ten slotte zorgt ook een blik op de versies in andere talen van de lidstaten van de toelichtingen op de GN volgens de verwijzende Senat niet voor meer duidelijkheid omtrent de uitlegging van de toelichtingen op de GN betreffende onderverdeling 6212 2000, onder b), eerste volzin. Zo bepaalt bijvoorbeeld de Engelse taalversie „They must have vertical elasticity and restricted horizontal elasticity”, de Franse „Elles doivent avoir une élasticité verticale limitée dans le sens horizontal”, de Spaanse „Deben presentar una elasticidad en sentido vertical y una elasticidad limitada en sentido horizontal” en de Italiaanse „Esse devono presentare un’elasticità verticale ma limitata in senso orizzontale” (onderstreping door de Senat). In al die taalversies wordt net als in de Duitse uitgegaan van het begrip „beperkt”, dat in verbinding met het inleidende zinsdeel zowel kan doelen op een in verhouding tot de rekbaarheid in de hoogte beperkte, dat wil zeggen geringere, rekbaarheid in de breedte als op een van de rekbaarheid in de hoogte losstaande, absolute beperktheid van de rekbaarheid in de breedte.

Tot besluit zij erop gewezen dat de Senat het vanwege de bij alle uitleggingsvarianten bestaande problemen om de objectieve criteria voor de vaststelling van de rekbaarheid in de breedte te bepalen en het feit dat [Or. 20] bij sommige varianten de invoering van tot dusver niet gedefinieerde beoordelingsmaatstaven vereist zou zijn, ook denkbaar acht dat de toelichtingen op de GN betreffende onderverdeling 6212 2000, onder b), eerste volzin, niet geschikt zijn om de voor de tariefindeling relevante kenmerken en eigenschappen van gainebroeken te definiëren. Dat zou betekenen dat met betrekking tot de noodzakelijke kenmerken van een gainebroek – naast de in de toelichtingen op de GN betreffende onderverdeling 6212 2000, onder a) en onder c) genoemde voorwaarden – eventueel uitsluitend moet worden uitgegaan van het bestaan van een aantoonbaar steunvermogen voor bepaalde lichaamsdelen.

Gezien de beschreven twijfels omtrent de inhoudelijke betekenis van de hier met het oog op de uitlegging van het Unierecht ten grondslag te leggen uitleggingsrichtsnoeren van de Commissie, heeft de Senat besloten het Hof te verzoeken om een beantwoording van de reeds genoemde prejudiciële vragen.

[OMISSIS]